

عنوان مقاله:

ظرفیت سنجی حقوقی و قانونی انتقال حق توسعه در ایران مطالعه تطبیقی قوانین انتقال حق توسعه در آمریکا با ایران

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدمسعود عطایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

رضا مختاری ملک ابادی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

علی شفیعی دارافشانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

خلاصه مقاله:

نیاز مبرم و به تبع آن افزایش تقاضا برای زمین جهت تامین سکونتگاه های انسانی، حمل و نقل، فضاهای گذران اوقات فراغت، صنایع، محل های آموزشی و بهداشتی و همچنین مصارف کشاورزی که بتواند غذای مورد نیاز جمعیت رو به رشد را فراهم کند، موجب احساس خطر شده و در عین پیشرفتهای سریع تکنولوژیک این استنباط را به دنبال دارد که در آینده، زمین مورد نیاز تامین نخواهد شد و توسعه ی پایدار شهر به خطر خواهد افتاد. اما مدیریت اراضی، نگهداری و استفاده از این مناطق نیاز به حمایت های مالی دارد در حالی که اولویت های دولت ها و مسئولان شهری در اغلب جوامع برای ایجاد زیرساخت ها و خدمات اصلی از قبیل حمل و نقل و آموزشی و فرهنگی و ... است و توجه بسیار کمتری نسبت به این مساله شده است. بنابراین حقی به نام حق توسعه که دارای بالاترین ارزش در مقایسه با دیگر اجزای حقوق مالکیت است، به صورت جداگانه و نیز به همراه سایر اجزای حقوق مالکیت قابل مبادله و انتقال است. یافته های این تحقیق نشان داد، نظامی از انتقال حقوق توسعه که قادر باشد منفعت توسعه را بین دو بخش عمومی و خصوصی به صورت عادلانه تقسیم کند، به نحوی که شهر بتواند هزینه توسعه را از درآمد آن تامین نماید و تعادلی بین این دو برقرار سازد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002969>

